

Arrest

nr. 194 367 van 26 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Pul-i-Khumri en daar uw hele leven te hebben gewoond. In 2015 (1394) huwde u met S.(...) W.(...), die toen al werkzaam was als leraar Engels en religieuze leer in Kampirak. Uw echtgenoot wordt bedreigd door de Taliban en later ook door de dorpsouderen, omdat deze niet akkoord gaan met de geloofsovertuigingen van de Ismaili.

Begin november 2015 staat uw schoonfamilie in het midden van de nacht onverwacht voor uw deur om u op te halen zodat u met hen kan meereizen naar Europa. U reist via Iran, Turkije, Griekenland,

Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Duitsland. U komt op 6 december 2015 aan in België en vraagt een dag later asiel aan, samen met uw schoonvader W.(...) G.(...) N.(...) ((...)).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara neer, uw huwelijksakte en een document van de asielaanvraag van uw man in Duitsland.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag 7 november 2016, hierna CGVS 1, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Pul-i-khumri, district, provincie Baghlan. Uw kennis van uw beweerde regio van herkomst komt ingestudeerd over en vertoont op sommige vlakken grote hiaten.

Vooreerst zijn er een aantal opvallende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen bij het CGVS. Zo verklaarde u bij DVZ dat u geboren bent in Kampirak, Dahane-i-Gori district, en daar tot ongeveer uw 11 jaar te hebben gewoond. Daarop zou uw familie 2-3 jaren naar Pakistan zijn verhuisd om daarna terug naar Afghanistan te trekken en u te vestigen in Pul-i-khumri stad, waar u de laatste 10 jaren voor uw komst naar Europa zou hebben gewoond. Tijdens uw interview bij het CGVS vertelt u echter een heel ander verhaal. U verklaart te zijn geboren in Pul-i-Khumri stad en daar uw hele leven te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 7 november 2016, hierna CGVS 1, p. 3). U kan deze tegenstrijdigheid niet verklaren, terwijl het wel over een essentieel element in uw asielaanvraag gaat. Het afleggen van dergelijke bedrieglijke verklaringen over uw verblijfplaats tast uw algemene geloofwaardigheid aan. Zo belemmert u het CGVS om een correcte inschatting van uw vrees te kunnen maken. Er werd bovendien in zowel uw eerste als uw tweede interview bij het CGVS benadrukt hoe belangrijk het is dat u waarheidsgetrouwe verklaringen omtrent uw herkomst aflegt (CGVS 1 p. 2, CGVS 17 januari 2017, hierna CGVS 2, p. 2).

Ook wat betreft veiligheidsincidenten in Pul-i-Khumri blijft u zeer beknopt en vaag. U begint met exact hetzelfde incident te vermelden dat uw schoonvader vermeldt (CGVS 1 p. 12). Verder vermeldt u een incident dat plaatsvond in 2007 (1386), niet lang nadat u en uw familie terug waren gekeerd naar Afghanistan en u amper 14 jaar oud was (CGVS 1 p. 12). Het is enigszins opmerkelijk dat dit het één van de eerste incidenten is dat in u opkomt, zeker wanneer er gevraagd wordt naar veiligheidsincidenten het laatste jaar voor uw vertrek (CGVS 2 p. 5), en u geen enkel recenter incident kan opnoemen. Er zijn echter ettelijke incidenten die plaatsvonden het jaar van uw vertrek, waardoor het eigenaardig is dat er u geen enkele te binnen schiet. Zo was er bijvoorbeeld een explosie in de moskee

in Pul-i-khumri slechts enkele maanden voor uw vertrek waarbij maar liefst 29 doden vielen. Er mag verwacht worden van u dat u zich dergelijke zaken herinnert, zeker aangezien u zelf verklaart op de hoogte te worden gehouden van dergelijke incidenten door uw vader (CGVS 2 p. 5).

Bovendien blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van een overstroming die uw eigen wijk in Pul-i-khumri trof in 2010 (CGVS 1 p. 10). Wanneer gevraagd wordt naar natuurrampen vermeldt u een overstroming in Chape Darya, overigens exact dezelfde gebeurtenis die uw schoonvader vermeldt tijdens zijn interview (1536198 CGVS 1 p. 19). Wanneer u gevraagd wordt of uw eigen wijk, talashi in het verleden ook getroffen werd door natuurrampen, verklaart u dat dit niet het geval was (CGVS 1 p. 11). In mei 2010 vonden daar echter zware overstromingen plaats die verschillende doden eisten, 700 huizen en 500 aren landbouwland vernielde. Het feit dat u zonder problemen een overstroming vermeldt in een ander deel van de stad maar u zich in uw eigen wijk geen dergelijk incident herinnert maakt duidelijk dat het hier om ingestudeerde verklaringen gaat. Het is immers onwaarschijnlijk dat u zich een overstroming van dergelijke magnitude in de verste verte niet herinnert wanneer hier specifiek naar gevraagd wordt, zelfs al is deze al enkele jaren geleden. Ook van de vele protesten die de afgelopen jaren plaatsvonden in uw stad blijkt u totaal niet op de hoogte (CGVS 1 p. 17), terwijl deze toch zeer talrijk waren.

Verder heeft u ook geen weet van de buitenlandse nationaliteiten die jarenlang in uw stad hebben gewerkt als soldaat of in opdracht van nationale en internationale hulporganisaties (CGVS 1 p. 11). De Nederlanders waren de afgelopen 10 jaar actief in uw regio voor het Provincial Reconstruction Team (PRT) en ook Hongaarse troepen, die bovendien slachtoffer waren van verschillende aanslagen over de jaren heen, waren lang aanwezig in uw regio. Het feit dat u hier zelfs niets gehoord heeft over hun aanwezigheid doet nog meer vragen rijzen over uw beweerde herkomst.

Ten slotte dient ook nog te worden verwezen naar de beslissing in het dossier van uw schoonvader, Walizada Gul Nazar (1536198). Zijn herkomst die ongeloofwaardig wordt bevonden terwijl u allebei beweert in dezelfde stad te hebben gewoond en elkaar 1 keer per week te zien (CGVS 1 p. 8), komt uw al zeer wankel geloofwaardigheid niet ten goede.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-i-khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-i-khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Wat betreft uw taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Ook de door u neergelegde huwelijksakte kan makkelijk vervalst worden en heeft bijgevolg geen bewijswaarde. Tenslotte tonen de asieldocumenten van uw man in Duitsland op geen enkele manier aan dat u afkomstig bent van de door u beweerde regio.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke

verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS 7 november 2016, p. 2 en CGVS 17 januari 2017, p. 2 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef echter volhouden dat u van Pul-i-khumri afkomstig bent (CGVS 1, p. 9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van “het motiveringsbeginsel”, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag 7 november 2016, hierna CGVS 1, p. 2) , blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale

bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Pul-i-khumri, district, provincie Baghlan. Uw kennis van uw beweerde regio van herkomst komt ingestudeerd over en vertoont op sommige vlakken grote hiaten.

Vooreerst zijn er een aantal opvallende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen bij het CGVS. Zo verklaarde u bij DVZ dat u geboren bent in Kampirak, Dahane-i-Gori district, en daar tot ongeveer uw 11 jaar te hebben gewoond. Daarop zou uw familie 2-3 jaren naar Pakistan zijn verhuisd om daarna terug naar Afghanistan te trekken en u te vestigen in Pul-i-khumri stad, waar u de laatste 10 jaren voor uw komst naar Europa zou hebben gewoond. Tijdens uw interview bij het CGVS vertelt u echter een heel ander verhaal. U verklaart te zijn geboren in Pul-i-Khumri stad en daar uw hele leven te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 7 november 2016, hierna CGVS 1, p. 3). U kan deze tegenstrijdigheid niet verklaren, terwijl het wel over een essentieel element in uw asielaanvraag gaat. Het afleggen van dergelijke bedrieglijke verklaringen over uw verblijfplaats tast uw algemene geloofwaardigheid aan. Zo belemmert u het CGVS om een correcte inschatting van uw vrees te kunnen maken. Er werd bovendien in zowel uw eerste als uw tweede interview bij het CGVS benadrukt hoe belangrijk het is dat u waarheidsgetrouwe verklaringen omtrent uw herkomst aflegt (CGVS 1 p. 2, CGVS 17 januari 2017, hierna CGVS 2, p. 2).

Ook wat betreft veiligheidsincidenten in Pul-i-Khumri blijft u zeer beknopt en vaag. U begint met exact hetzelfde incident te vermelden dat uw schoonvader vermeldt (CGVS 1 p. 12). Verder vermeldt u een incident dat plaatsvond in 2007 (1386), niet lang nadat u en uw familie terug waren gekeerd naar Afghanistan en u amper 14 jaar oud was (CGVS 1 p. 12). Het is enigszins opmerkelijk dat dit het één van de eerste incidenten is dat in u opkomt, zeker wanneer er gevraagd wordt naar veiligheidsincidenten het laatste jaar voor uw vertrek (CGVS 2 p. 5), en u geen enkel recenter incident kan opnoemen. Er zijn echter ettelijke incidenten die plaatsvonden het jaar van uw vertrek, waardoor het eigenaardig is dat er u geen enkele te binnen schiet. Zo was er bijvoorbeeld een explosie in de moskee in Pul-i-khumri slechts enkele maanden voor uw vertrek waarbij maar liefst 29 [gewonden] vielen. Er mag verwacht worden van u dat u zich dergelijke zaken herinnert, zeker aangezien u zelf verklaart op de hoogte te worden gehouden van dergelijke incidenten door uw vader (CGVS 2 p. 5).

Bovendien blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van een overstroming die uw eigen wijk in Pul-i-khumri trof in 2010 (CGVS 1 p. 10). Wanneer gevraagd wordt naar natuurrampen vermeldt u een overstroming in Chape Darya, overigens exact dezelfde gebeurtenis die uw schoonvader vermeldt tijdens zijn interview (1536198 CGVS 1 p. 19). Wanneer u gevraagd wordt of uw eigen wijk, talashi in het verleden ook getroffen werd door natuurrampen, verklaart u dat dit niet het geval was (CGVS 1 p. 11). In mei 2010 vonden daar echter zware overstromingen plaats die verschillende doden eisten, 700 huizen en 500 aren landbouwland vernielde. Het feit dat u zonder problemen een overstroming vermeldt in een ander deel van de stad maar u zich in uw eigen wijk geen dergelijk incident herinnert maakt duidelijk dat het hier om ingestudeerde verklaringen gaat. Het is immers onwaarschijnlijk dat u zich een overstroming van dergelijke magnitude in de verste verte niet herinnert wanneer hier specifiek naar gevraagd wordt, zelfs al is deze al enkele jaren geleden. Ook van de vele protesten die de afgelopen jaren plaatsvonden in uw stad blijkt u totaal niet op de hoogte (CGVS 1 p. 17), terwijl deze toch zeer talrijk waren.

Verder heeft u ook geen weet van de buitenlandse nationaliteiten die jarenlang in uw stad hebben gewerkt als soldaat of in opdracht van nationale en internationale hulporganisaties (CGVS 1 p. 11). De Nederlanders waren de afgelopen 10 jaar actief in uw regio voor het Provincial Reconstruction Team (PRT) en ook Hongaarse troepen, die bovendien slachtoffer waren van verschillende aanslagen over de jaren heen, waren lang aanwezig in uw regio. Het feit dat u hier zelfs niets gehoord heeft over hun aanwezigheid doet nog meer vragen rijzen over uw beweerde herkomst.

Ten slotte dient ook nog te worden verwezen naar de beslissing in het dossier van uw schoonvader, Walizada Gul Nazar (1536198). Zijn herkomst die ongeloofwaardig wordt bevonden terwijl u allebei

beweert in dezelfde stad te hebben gewoond en elkaar 1 keer per week te zien (CGVS 1 p. 8), komt uw al zeer wankele geloofwaardigheid niet ten goede.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-i-khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-i-khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. (...) Tenslotte tonen de asieldocumenten van uw man in Duitsland op geen enkele manier aan dat u afkomstig bent van de door u beweerde regio.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS 7 november 2016, p. 2 en CGVS 17 januari 2017, p. 2 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef echter volhouden dat u van Pul-i-khumri afkomstig bent (CGVS 1, p. 9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoekster aanvoert dat in de bestreden beslissing geen elementen werden weerhouden op basis waarvan haar verblijf in Afghanistan kan worden in vraag gesteld, is de Raad van oordeel dat dit argument geen afbreuk vermag te doen aan het door de hoger weergegeven vaststellingen geschraagde besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden afkomst uit en verblijf in de stad Pul-i-Khumri gelegen in de Afgaanse provincie Baghlan en zij tevens geen zicht biedt op de plaats(en), binnen of buiten Afghanistan, waar zij in de jaren voorafgaand aan haar komst naar België heeft verbleven. De bewering dat de verwerende partij de appreciatie van verzoeksters asielrelaas enkel op buikgevoel zou baseren, houdt geen steek in de mate dat de gedane vaststellingen steun vinden in de stukken aanwezig in het administratief dossier en uit hetgeen verder wordt uiteengezet blijkt dat verzoekster er niet in slaagt voormelde vaststellingen te weerleggen of op afdoende wijze te verklaren.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Belgische asielinstanties, en dit reeds vanaf zijn eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. *In casu* werd vastgesteld dat verzoekster haar initiële verklaringen met betrekking tot haar hoofdverblijfplaatsen fundamenteel wijzigde tijdens de administratieve procedure. Verzoekster verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij geboren werd in Kampirak, daar een aantal jaren woonde, vervolgens gedurende twee à drie jaar met haar familie in Pakistan verbleef en vanaf haar terugkeer naar Afghanistan tot aan haar komst naar Europa in Pul-i-Khumri verbleef. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdt zij evenwel voor dat zij geboren werd in Pul-i-Khumri en op een kort verblijf in Pakistan na haar hele leven in Pul-i-Khumri woonde. Waar verzoekster erop wijst dat zij reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken het exacte adres van haar laatste hoofdverblijfplaats in Afghanistan heeft vermeld alsook dat haar stam oorspronkelijk uit Kampirak komt, doet zij geen afbreuk aan de vaststelling dat zij toen aangaf geboren te zijn in Kampirak en daar vanaf haar geboorte tot aan haar verhuis naar Pakistan te hebben gewoond (stuk 28, verklaring DVZ, rubrieken 5 en 10).

Behalve door voormelde vaststelling met betrekking tot verzoeksters verklaringen aangaande haar verblijfplaatsen wordt aan de geloofwaardigheid van haar afkomst uit Pul-i-Khumri tevens afbreuk gedaan doordat zij (i) een zeer beknopte en vage kennis heeft van recente veiligheidsincidenten in Pul-i-

Khumri, (ii) niet op de hoogte blijkt van een zware overstroming die haar eigen wijk in Pum-i-Khumri in 2010 trof, (iii) niet op de hoogte blijkt van de protesten die de afgelopen jaren plaatsvonden in Pul-i-Khumri, (iv) geen weet heeft van de aanwezigheid van buitenlanders in haar regio in het kader van internationale ondersteuningsmissies.

De Raad volgt verzoekster niet in zoverre zij betoogt dat haar gebrekkige kennis met betrekking tot bovenstaande elementen kan worden verschoond rekening houdend met haar profiel van Afghaanse vrouw die tot een religieuze minderheidsgroep behoort en weinig contact onderhield met de buitenwereld. Van iemand die beweert vanaf haar geboorte tot aan haar komst naar België – op een korte periode in Pakistan na – in de stad Pul-i-Khumri te hebben gewoond mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met haar beweerde regio van afkomst. Verzoekster leidde in haar land van herkomst geen dermate geïsoleerd bestaan dat het haar als meisje niet werd toegestaan de woning te verlaten, nu uit haar verklaringen blijkt dat zij tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs naar school is geweest (verklaring DVZ, rubriek 11). Bovendien heeft haar onwetendheid betrekking op gebeurtenissen die zich in haar onmiddellijke leefomgeving situeerden en kan derhalve niet worden verklaard door een patriarchale cultuur. Waar verzoekster erop wijst dat haar verklaringen doen blijken van een goede geografische kennis en dat zij doorleefde verklaringen wist af te leggen over een grote aardbeving in 1394, alsook met betrekking tot haar opleiding en familie, wordt opgemerkt dat deze kennis geen afbreuk doet aan voormelde fundamentele onwetendheden. Dient in dit verband tevens te worden opgemerkt dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007). Waar verzoekster benadrukt dat zij reeds op zeer jonge leeftijd Afghanistan heeft moeten verlaten, merkt de Raad op dat niet blijkt dat zij nog minderjarig was op het ogenblik van het vertrek uit haar land van herkomst en dat zij hoe dan ook niet dermate jong was dat zij zich niet bewust zou zijn geweest van de gebeurtenissen die zich in haar onmiddellijke leefomgeving voordeden.

De loutere verwijzing naar informatie waaruit blijkt dat vrouwen in Afghanistan zonder mannelijke steun of bescherming een bijzonder risico lopen volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Uit hetgeen voorafgaat blijkt immers dat zij de Raad geen zicht biedt op haar werkelijke verblijfssituatie en leefomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België. Hoger werd gemotiveerd waarom het gegeven dat verzoekster een jonge Afghaanse vrouw is die behoort tot een religieuze minderheidsgroep geen afbreuk vermag te doen aan de pertinente vaststellingen op basis waarvan aan haar beweerde afkomst geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekster brengt verder geen enkel concreet element naar voor waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst dreigt te worden beschouwd als een vrouw die de geldende sociale en religieuze normen overschrijdt en aldus het risico loopt om te worden blootgesteld aan huiselijk geweld, stigmatisering of eremoord. Nergens uit blijkt dat zij zich sinds haar verblijf in Europa een levensstijl heeft aangemeten die haar in haar land van herkomst dreigt bloot te stellen aan publieke of familiale verachting of geweld.

In zoverre verzoekster aanvoert dat de verwerende partij ten onrechte heeft nagelaten te motiveren waarom zij de Duitse asielinstanties niet heeft gecontacteerd gelet op haar verklaring dat haar echtgenoot in Duitsland asiel heeft aangevraagd en het document dat zij dienaangaande heeft neergelegd, kan zij niet worden gevolgd. Het document met betrekking tot de asielaanvraag van verzoeksters echtgenoot in Duitsland toont op geen enkele manier aan dat verzoekster afkomstig is van Pul-i-Khumri. De asielprocedure die met betrekking tot verzoeksters echtgenoot hangende zou zijn in Duitsland heeft geen uitstaans met onderhavige procedure en noopt de Belgische asielinstanties er geenszins toe de Duitse asielinstanties te contacteren.

De door verzoekster neergelegde taskara en huwelijksakte bieden geen zicht op verzoeksters verblijfplaatsen de jaren voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Het argument dat verzoekster in haar land van herkomst geen bescherming geniet in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet is derhalve niet dienstig.

In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De stukken die door verzoekster op de zitting van 29 september 2017 worden neergelegd middels een aanvullende nota kunnen aan voorgaande appreciatie niets wijzigen. Het getuigschrift secundair onderwijs van het Afghaanse ministerie van Onderwijs (stuk 1) werd opgesteld op 26 juli 2017 en werd aldus verkregen nadat verzoekster in kennis werd gesteld van de weigering van haar asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daardoor heeft het een gesolliciteerd karakter en ontbeert het elke objectieve bewijswaarde in het kader van onderhavige procedure. Verzoekster licht bovendien niet toe op welke wijze zij dit persoonlijk document vier jaar na haar afstuderen heeft kunnen verkrijgen, rekening houdend met het feit dat zij reeds in België was toen dit werd opgemaakt. Verzoekster legt tevens medische documenten neer met betrekking tot diverse pijnklachten die zij zou hebben gehad (stuk 2). Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeksters medische klachten blijkens voormelde documenten niet kunnen worden toegeschreven aan een duidelijke klinische oorzaak – één van de artsen bemerkt een discordantie tussen de pijn die verzoekster omschreef en de klinische bevindingen –, kan hieruit niet blijken dat deze klachten verband zouden houden met verzoeksters asielmotieven, noch dat zij als gevolg van deze pijn niet in staat zou zijn geweest om volledige en correcte verklaringen af te leggen tijdens haar asielprocedure. Het weze nog opgemerkt dat het medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgesteld in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, welke procedure geen uitstaans heeft met onderhavige asielprocedure.

Met betrekking tot het geheel van de door verzoekster neergelegde documenten dient nog te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Verzoeksters Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoekster maakt echter haar afkomst uit de stad Pul-i-Khumri, gelegen in de provincie Baghlan niet aannemelijk, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Hoger is komen vast te staan dat verzoekster er niet in slaagt duidelijkheid te brengen over de plaats(en) waar zij voor haar komst naar België in Afghanistan of elders leefde, haar leefomstandigheden en de redenen waarom zij haar werkelijke streek van herkomst heeft verlaten.

Het komt de Raad echter niet toe om te speculeren over de verblijfplaats en leefomstandigheden van verzoekster voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekster afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te sturen met het oog op een uitvoerig onderzoek ten gronde. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF